

Sygnatura akt I C 685/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2019 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. W. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanej K. W. (1) na rzecz strony powodowej (...) z siedzibą w W. odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 2.117,71 zł poczynając od dnia 24.04.2018 r. do dnia 03.12.2018 r.,

II dalej idące powództwo oddala,

III zasądza od pozwanej K. W. (1) na rzecz strony powodowej (...) z siedzibą w W. kwotę 1.017,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV wyrokowi w pkt I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sygn. akt **I C 685/18**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą w W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana K. W. (1) ma zapłacić na jej rzecz kwotę 2 119,42 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienia liczonymi od kwoty 2 117,71 zł od dnia 24.04.2018 r. do dnia zapłaty. Wniosła również o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż na podstawie umowy cesji nabyła od Spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczonych na rzecz K. W. (2) usług telekomunikacyjnych wynikających z wystawionych faktur.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 07.06.2018 r., sygn. akt VII Nc-e 772164/18, stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę tutejszemu Sądowi.

Pozwana K. W. (1) pismem z dnia 12.12.2018 r. oświadczyła, że zaspokoiła w całości roszczenie objęte pozwem i załączyła dowód przelewu bankowego na kwotę 2 119,42 zł. Ponadto stawiała się na rozprawę i uznała powództwo w całości.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

K. W. (1) i (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z dnia 20.02.2015r.

Dowód:

- odpis umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych (k. 43-77)

Od maja do października 2015 r. pozwana zalegała z płatnościami za usługę na kwotę 2 119,42 zł.

Dowód:

- rachunki i noty obciążeniowe (k. 48-54)

W dniu 22.12.2016 r. (...) z siedzibą w W. zawarła z (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której przejęła ona prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu wystawionych faktur i not obciążeniowych.

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (k. 15)

- odpisy KRS (k. 16-18 i 19-21)

- umowa cesji wierzytelności z załącznikami (k. 22-38)

Pismem z dnia 18.01.2017 r. strona powodowa zawiadomiła pozwaną o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- zawiadomienie o cesji (k. 55-55v.)

Wobec niewywiązywania się przez K. W. (1) ze zobowiązań umownych strona powodowa pismem z dnia 30.03.2017 r. wezwała ją do spłaty zadłużenia w kwocie 1 985,65 zł (saldo na dzień 30.03.2017 r.)

Dowód:

- kserokopia przedsądowego wezwania do zapłaty (k. 56)

K. W. (1) 3 grudnia 2018 r. dokonała przelewu na rzecz (...) z siedzibą w W. w kwocie 2 119,42 zł.

Dowód:

- oryginał polecenia przelewu z dnia 03.12.2018 r. (k. 66)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Ustaień powyższych Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz przesłuchania informacyjnego K. W. (2).

W związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych przez pozwaną z (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. powstał między nimi stosunek zobowiązania, do którego zastosowane mają przepisy ustawy o prawie telekomunikacyjnym z dnia 16 lipca 2004 r. (Dz.U.2014.243). Z przedstawionych przez stronę powodową dowodów i podanych okoliczności wynika, że pierwotny wierzyciel (...) Sp. z o.o. siedzibą w W. świadczył na rzecz pozwanej K. W. (2) usługi telekomunikacyjne na podstawie zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (art. 56 ust. 1 Ustawy o prawie telekomunikacyjnym), pozwana zaś zalegała z zapłatą za świadczone usługi od których naliczone zostały odsetki ustawowe. Zasady płatności za świadczone usługi jak i sposób rozwiązania umowy był pozwanej znane. Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. to na pozwanej ciążył obowiązek wykazania, że spełniła swoje powinności. K. W. (1) przedstawiła w toku postępowania dokument w postaci dowodu wpłaty należności głównej dokonanej na kwotę 1 119,42 zł.

Wobec zaspokojenia wierzyciela w toku postępowania w zakresie jedynie dochodzonej należności głównej, zasądzeniu podlegały jeszcze dochodzone przez stronę powodową odsetki ustawowe za opóźnienie od chwili złożenia pozwu do dnia dokonanej przez pozwaną zapłaty.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Niezależnie od powyższego stwierdzić wypada, że wobec uznania przez pozwaną powództwa w całości na zasadzie art. 213 § 2 k.p.c. Sąd był związany takim uznaniem i w konsekwencji zobowiązany do uwzględnienia powództwa wobec nie stwierdzenia, by uznanie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo miało zmierzać do obejścia prawa. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawiał materiał zgromadzony w sprawie, w tym także przesłuchanie informacyjne samej pozwanej.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy w punkcie I wyroku zasądzono od pozwanej odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 2 117,71 zł od dnia wniesienia pozwu tj. 24.04.2018 r., do dnia zapłaty przez pozwaną roszczenia głównego tj. 03.12.2018 r.

Wobec wykazania przez pozwaną, że zapłaciła należność główną przedstawiając na tę okoliczność stosowny dokument w postaci dowodu wpłaty, należało oddalić powództwa co do należności głównej (punkt II wyroku).

Odnośnie kosztów procesu, K. W. (1) zapłaciła dochodzoną należność główną dopiero w trakcie procesu, w związku z tym spowodowała ona konieczność wytoczenia powództwa, gdyż kwoty te były już wymagane i nie zostały zapłacone w terminie. Zapłacenie w toku procesu wymagalnej i dochodzonej pozwem sumy jest traktowane zgodnie z utrwaloną praktyką orzecniczą jako przegranie sprawy dla potrzeb rozliczenia kosztów procesu.

W związku z powyższym w punkcie III tenoru wyroku, w myśl przepisu art. 98 k.p.c., zasądzono od pozwanej K. W. (2), jako strony w całości przegrywającej proces, na rzecz strony powodowej (...) z siedzibą w W. kwotę 1 017,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 900,00 zł wynagrodzenia radcy prawnego, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 100,00 zł opłaty sądowej.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c., wobec uznania powództwa, nadano wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IV wyroku).